

Kun. Kazimiero Olšausko laiškas tėvams 10.II.1952

Gyvenimas ir darbas Sibire, sesers ištrėmimas į Sibirą.

1952 m. vasario 10 d.

Oi, žiba žiburelis  
Kaip aukso lirkėlis  
Tai vaikščiavo sena motule  
Ant dvarelio išėjus.

Ant dvarelio išėjus  
Vartelius atorkėlius  
Klauskinijo pas dukničėlį,  
Ar su visai parėjo.

Ne su visai motule,  
Ne su visai sirdelė,  
Ar parėjau pas motinėlę  
Rūtelius vainikėlio...

Brangieji,

Mūsų klauzimo gimnazijoje nuomose traukdamas su klases draugais ir liandis darbelis, neužjaušdamas kad ji mi dori dėsint penkis metus taip atitiks mūsų šeimos istoriją. Ly dar vėnas įvykis liho giliai įnuige mano atminty. Baiger šėsius klases, vasaros atostogų metu, su Manute pėsčias nuke liavau į Kalifornijos uklasidus. Ten nepaprastai nuožarėjau vieno jamo kunigo primicijomis ir tūbit, mano nielon ta da buvo įdiegtas kunigystės pasidukimas. Bet dar ir kitas įvykis liho atminty, daug nupešėio sukėles Manute. Nuar gūrin po kelionės atsigulėm vėname Kieune po obele. Star ga mane ir gilas nupešėio vasaros lietus. Apšūnie gūres ir mūpio nichaip, negalėjau atgauti pilnos sąmonės bet ko tai, su ingarėm kalbėjau apie dvi seseris Magdute. Bernai pūis savo liqz sapne girdeju išvėliai tariamus žodžius: "Sudier, Kazeli!.." Tie žodžiai buvo taip aiškiai įstari Magdute balso tembru, kad aš pabrūdes galvojau, ko tai galėty rešiti, suirges maniau, kad jau man atė jo laikas atsisveikinti su iia žeme. Bet Arvaizdas būn kitaip lemta. Rugpjūčio 26 d. ir Sedimino gatvės garau pra nesim, kad Magdute nenorėp, bet tūrejo išvairuoti. Vėliau ji pati iš kelionės man paravė porą laiškų. Lapkričio 29 d. apie ję man paravė Križanaušienė o sausio 19 d. sulau kiau Magdute's bihanpėlio sąlyfo lapkričio 20 d. ir Barnauko. Ar seserėle - vargdionėle, tavo daluie taip skaudžiai mūs pa liė! Keikia manųfi, kad itenuq palei ten, virturėj, o parasarai arba gūsi savo fermon, arba ištrinkuri mano gy venimo stilių. O pašūi Dievas durs... Nešūia, šūnie pas

humus; svečius atvaizduojim. Pagaliau, tu juk gyvenimo ne-  
lyfa ir nietyfa. Ši išėjusi gerys maisto, delto bus pavyriau  
pabrėžti būsimo mūšius, šįjaučiam aš išvoki Čerlog. Kiek jis pi-  
rango, manim berimindamas šilutaus ir Klaipėdis katę i-  
muose! O aš tuo tarpu negalin jam reallas padėti. Su bro-  
liuku - sakaluku aukso brile sėdi. Aukso brile sėdi "gro-  
matelė rašo: Oi, ko, delto nus, Mildute, tankiai neaplankai?.."

Dabar, brangi, manau išlaunysi kelis sodelius apie mane.  
Po keturių mėnesių pertraukos geri pieteliai mane nuo skaltų k-  
lės geldys nel ištempė prie felčėriaus amato. Saulegraužė natli  
(gnodžio 23 d.) frankonių nel atvykau; ta pačią ligoninę. Pama-  
cia teho rimtai sirgti, o dabar padeda Karolini kitus gydyti.  
Darbs darbu nelyga. Nieras dalykas kasdien plauti ir burti  
po kelias dešimtis porų baltinų ir viščiakaitas - iš baltin-  
kų pilstyti vaistus. Rašyti receptus dar neįsiminam, nors surim-  
beimorame delne ne taip vikoriai ir karto laksti plunksna. Bet  
skaltų klijų sugriauti papantai baigia nykti ir ant baltų ran-  
kų labai puika verinėjimui minijeto pūtinaitės. Antroji Kala-  
di diena garau joms rimtinai m plotkeliais, o velian ir laisvą.  
Nesiga ramonėnis dovanoto ruda kortinuo. Venekaus vaisto-  
kus ir nupkas. Eidamas oran pasivaikšėti dar išsivėlu ne-  
mūštus kaslinukus be raunkorius pasiriu baltu vėluoms juosto  
ir mūimauu žieming auroty nepurs. Kai kas mane net  
frantu vadina. Mė deivinus savo darbo ribus kas mėnesį  
gaunu po 22 rublių. Pinigų kol kas man nereikia. Prie ra-  
des galima laulyti tik žimtinis. Kadangi pas mane iš paštopi-  
laidų buvo nutrukusios šešios m paplōciū, tai mūrejo mėnesį  
kepinias turėjau būtinais atiduoti savo vėlininkams, kad  
jas pervestų į mano ammentus sorkaltę ir iš ten velian tm-  
pintų po biskuti. Bet ir nubuožintas" negyvenu be kapei-  
ko! Šaltierkų čiuoba dūditis! Šūinofes pastovų Magdutes  
adere, parigūn ir jai ant pagyvenimo pašto perlaids. Į manų  
krautinėle netkarėdais mūerū iniečių barankū. Mė šėsis mūblius  
mūripenkū kilogramū mūerū pas ant nūlo į vūrtinę ir trauški-  
mū mūrižerdamas sūldūn "kipiatokū". Apiektis, galbūt, ir vaipos  
po'isūnū, irū jū kertės spokšodamas. Bet aš jū tai nekreipiu  
dėmenio: Ne, savo duota rynn - matušėlės duota rynn!"  
Ivėnu 83 kg. ir vešbats atūvlogūn nē tuom negalin nuoškyti.  
Likit meški, brangi, iki xhancio pasimatymo!